

Velkomstsang

t

Selskabet: Harmonien

ved

Concertens Begyndelse

1825.

Musikken af Lundholm.

Trykt hos Chr. Dahl, N. S.

Vaaren os sin Blomsterkrands har bundet,
    Comren i sin Loosfal os modtog,
    Dg af Hoffens Kurs vi Frugten tog —
Meget Godt blev Støvet dog forundet.
    Ik! — men neppe Haanden de os gav
Smilende de trende Huldgubinder,
Førend Døden med de blege Kinder
    Vinterlilien siver paa deres Grav.

Chor:

I Naturens store Under
    Billed paa os selv vi see —
    Under dybest Vintersnee.
Held os! blot Naturen blunder.

Kom da Vinter med din barske Stemme,

Med din Storm, som jager Fuglen væk,

Med din Kulde, som standser muntre Væk,

Vi veed dog hvor Glæder end har hjemme.

Fuglen lig, som tyer til fjerne Eyd,

Stunded' glad vi atter her at komme,

Her til Venstabs, Musers Helligdomme —

Her fandt Sjælen Gjenklang af sin Fryd.

E h o r.

Somrens Paradiis herveden

Luktes for en Tid igjen,

Men os tryller Kunsten hen

Til sit længst gjenfundne Eden.

Kunstens Musa med de gyldne Streng,

Venstabs med sin Glemnigei saa kjær,

Haand i Haand modtage de os her,

Blid som Flora ser paa Blomstereuge

De vil mildne Eder mangtet Savn,
Mens sin Vintersøvn Naturen nyder,
Indtil Vaarens Blomst dens Linding pryder —
Vær velkomne til de Huldes Favn!

C h o r.

Harmonia! Huldgudinde!

Følg os blid paa Livets Vej!

Venskab! læg din Glemmigei

Engang paa vort Stov til Minde!

